

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Швеції про уникнення подвійного оподаткування доходів та попередження податкових ухилень

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 15.08.95 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 23.04.96 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 04.06.96 р.

Уряд України і Уряд Швеції,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування доходів та попередження податкових ухилень,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і зростання капіталу, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевої влади незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход вважаються усі податки, що стягуються з загальної суми доходу або з елементів доходу, включаючи податки на приріст від відчуження рухомого або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати і платні, сплачуваних підприємством, так само як і податки на підвищення вартості капіталу.

3. Податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

а) в Україні:

(i) податок на прибуток (доходи) підприємств;

(ii) прибутковий податок з громадян

(далі - "український податок");

б) у Швеції:

(i) державний прибутковий податок, що включає податок на моряків і купонний податок;

(ii) спеціальний прибутковий податок для нерезидентів;

(iii) спеціальний прибутковий податок для естрадних артистів;

(iv) комунальний прибутковий податок

(далі "шведський податок").

4. Якщо новий податок на прибуток чи на капітал вводиться в Договірній Державі після підписання Конвенції, Конвенція буде застосовуватись також і до такого податку. Компетентні органи Договірної Держави будуть вирішувати шляхом двосторонньої домовленості чи є податок, представлений в обох Договірних Державах, одним із тих, до яких буде застосовуватись Конвенція згідно з попереднім реченням.

5. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які стягуються після підписання цієї Конвенції, на додаток або замість існуючих податків, що згадуються в пункті 3. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбуваються в їхніх законодавствах щодо оподаткування.

6. Положення цієї Конвенції не поширюються на пеню, сплачену за порушення податкового законодавства Договірних Держав.

Стаття 3 **Загальні визначення**

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо з контексту не випливає інше:

a) термін "Україна", вжитий у географічному значенні, включає морську територіальну зону чи будь-яку територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародних законів визначається або може бути в подальшому визначена за законами України як територія, в межах якої можуть застосовуватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

b) термін "Швеція" означає Королівство Швеція і, вжитий в географічному значенні, включає національну територію, морську територіальну зону чи іншу приморську територію, за межами якої Швеція згідно з міжнародним законодавством, користується суверенними правами чи юрисдикцією;

c) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають Україну або Швецію залежно від контексту;

d) термін "громадянин" означає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

e) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

f) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають, відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

g) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

h) термін "громадянин" означає:

i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

ii) будь-яку юридичну особу, товариство і асоціацію, що мають статус згідно з діючим законодавством Договірної Держави;

i) термін "компетентний орган" означає:

i) в Україні - Міністра фінансів України або його повноважного представника;

ii) в Швеції - Міністра фінансів, його повноважного представника або орган, який існує як компетентний орган для виконання цієї Конвенції.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 Резидент

1. При застосуванні цієї Конвенції термін "резидент однієї Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію.

a) Цей термін, разом з тим, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел в цій Державі;

b) у разі товариства чи довірчого товариства цей термін поширюється тільки на дохід, одержаний таким товариством або довірчим товариством, який є об'єктом оподаткування в цій державі як дохід резидента, що перебуває або в його руках, або в руках його партнерів.

2. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається відповідно до таких правил:

a) вона вважатиметься резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважатиметься резидентом тієї Держави, де вона має найбільш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) у разі, коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів не може бути визначена, або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважатиметься резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне місце проживання;

c) якщо вона має постійне місце проживання в обох Державах або коли вона не проживає в жодній з них, вона вважатиметься резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;

d) якщо вона є громадянином обох Договірних Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав будуть вирішувати питання двосторонньою згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, тоді вона вважатиметься резидентом Договірної Держави, де розміщено її фактичний керівний орган.

Стаття 5 Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється комерційна діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місцезнаходження дирекції;

b) відділення;

c) контору;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів;

g) склад або іншу споруду, що використовується для поставки товарів;

h) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів.

3. Термін "постійне представництво" також включає будівельний майданчик, або монтажний, або складальний об'єкт чи керівну діяльність, яка пов'язана з цими об'єктами, та тільки в тому разі якщо такі майданчики, об'єкти та діяльність існують більше 12 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, показу, доставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, показу, постачання;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;

f) утримання постійного місця діяльності, виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Якщо, крім агента з незалежним статусом, про якого йдеться в 6-му пункті цієї статті, інша особа, незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, діє в Договірній Державі від імені підприємства

іншої Договірної Держави, це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі для здійснення цієї особою будь-якої діяльності для підприємства, якщо така фізична особа має таке право і постійно користується ним, щоб укласти контракти від імені підприємства, за винятком, коли діяльність цієї особи Обмежується тією діяльністю, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює комерційну діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює комерційну діяльність у цій другій Державі (або через постійне представництво, або будь-яким іншим чином), чи контролює цю компанію, сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи дохід від сільськогосподарської або лісової експлуатації), яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розроблення або право на розроблення мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові і повітряні судна, дорожні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здачі в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від комерційної діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки підприємство не здійснює або не здійснило комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює комерційну діяльність як зазначено вище, прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює або здійснило комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване, там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним

підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно щодо підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, яких воно зазнало для цілей діяльності постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі витрати не дозволяються стосовно будь-яких сум, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом підприємству або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позичку, надану підприємством постійному представництву.

4. Оскільки визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різними частинами, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, щоб його результати відповідали принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щороку одним і тим самим методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів або доходи від відчуження нерухомого майна, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Морський та повітряний транспорт

1. Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських, повітряних суден у міжнародних перевезеннях, будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

а) доход від здачі в оренду порожніх морських або повітряних суден;

б) прибутки від використання, утримання або здачі в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів; де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними щодо експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пунктів 1 і 2 поширюються на прибутки, що отримуються резидентом Договірної Держави від участі, у пулі, спільній комерційній діяльності або міжнародному діючому агенстві.

4. Якщо компанії з різних країн не домовились продовжувати разом повітряні комерційні, перевезення у вигляді консорціуму, положення пунктів 1, 2 і 3 будуть поширюватися на таку частину

прибутку консорціуму, що має відношення до участі, здійсненої в цьому консорціумі компанією, яка є резидентом Договірної Держави.

Стаття 9 **Асоційовані підприємства**

1. У разі, коли:

а) підприємство Договірної держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави, і в кожному випадку між двома підприємствами в їхніх комерційних та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави і відповідно оподатковує прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і включені таким чином прибутки, які були б нараховані підприємству першої названої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Договірна Держава зробить відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися в разі необхідності один з одним.

Стаття 10 **Дивіденди**

1. Дивіденди, що сплачуються компанії, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є власником принаймні 20 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 10 процентів загальної суми дивідендів в інших випадках.

Цей пункт не діє відносно оподаткування прибутків компанії, з яких виплачуються дивіденди.

3. Незважаючи на положення пункту 2, такі дивіденди будуть оподатковуватись тільки в Договірній Державі, якщо фактичний власник дивідендів є резидентом цієї Держави, коли фактичним власником є компанія (на відміну від партнерства), яка безпосередньо володіє принаймні 25 процентами акцій, що мають право голосу компанії, яка сплачує дивіденди, і принаймні 50 процентами акцій, що мають право голосу компанії, яка є фактичним власником дивідендів, дивіденди одержуться резидентами цієї Договірної Держави.

4. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

5. Положення пунктів 1, 2, і 3 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює або здійснила комерційну діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до таких постійного представництва або постійної бази. В такому разі, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

6. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком випадків, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або коли холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих в цій другій Державі. З нерозподіленого прибутку не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються в цій Державі.

Стаття 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, будуть оподатковуватися в цій другій Державі, якщо такий резидент має фактичне право на ці проценти.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватися у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів.

а) Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, які виникають в Договірній Державі, де є фактичний власник таких процентів, або позика, за яку платяться проценти, є гарантованими або забезпеченими Урядом іншої Договірної Держави чи її політико-адміністративним підрозділом, або місцевою владою, або будь-якими агенствами, і не будуть оподатковуватися в першій згаданій Державі.

б) Незважаючи на положення статті 7 цієї Конвенції і пункту 2 цієї статті, проценти, які виникають у Договірній Державі, де фактичний власник таких процентів є резидентом іншої Договірної Держави, не будуть оподатковуватися в першій названій Державі. Таким чином, це забезпечує сплату процентів щодо зробленого займу, який є гарантованим чи забезпеченим від імені іншої Договірної Держави її уповноваженим органом.

4. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, які виникають у Договірній Державі, будуть оподатковуватися тільки в другій Договірній Державі, якщо одержувачем процентів є підприємство цієї Другої Держави, яка є фактичним власником процентів, і проценти сплачуються стосовно суми боргу, яка виникає від продажу в кредит цим підприємством будь-якого товарного, промислового, комерційного чи наукового обладнання підприємству першої названої Держави, крім випадку, коли продаж або заборгованість утворюється між особами, які є родичами.

5. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника і, зокрема, на дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Пеня за прострочені платежі не буде вважатися процентами у розумінні цієї статті.

6. Положення пунктів 1, 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює або здійснила комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому разі, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

7. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з чим виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

8. З будь-яких причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. В такому разі надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резидентові другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися в цій другій Державі.

2. Однак ці доходи можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, податок, що таким чином збирається, не буде перевищувати 10 процентів від загальної кількості роялті. Незважаючи на попереднє речення, якщо роялті виплачуються щодо якогось патенту, який має відношення до промислового або фабричного ноу-хау або процесу, а також до сільського господарства, фармацевтичної промисловості, комп'ютерів, програмного забезпечення і будівельних майданчиків, таємної формули або процесу, або до інформації, яка має відношення до промислового, комерційного або наукового досвіду, такі роялті не будуть оподатковуватися в Договірній Державі, де вони виникають.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінематографічні фільми, будь-які фільми або плівки для радіо чи телевізійних передач), будь-які патенти, торгові марки, дизайн або

модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить комерційну діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, надає або надав в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому разі застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з чим виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причини особливих відносин між платником і фактичним власником або між ними обома і будь-якою третьою особою сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, що має відношення до утворення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

Стаття 13

Доходи від відчуження майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке перебуває у другій Договірній Державі, або від відчуження акцій компанії чи паїв у партнерстві, активи якого складаються, головним чином, з такого майна, можуть оподатковуватися в цій іншій державі.

2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має у другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної для резидента Договірної Держави у другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої фіксованої бази, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

3. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження морських або повітряних суден, які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки у цій Договірній Державі. Стосовно доходу від відчуження майна, що одержується консорціумом повітряного транспорту, сформованого компаніями різних країн, положення цього пункту будуть поширюватися тільки на ту частину доходу, яка відноситься до участі в цьому консорціумі компанії, яка є резидентом Договірної Держави.

4. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого, ніж те, про яке йде мова у пунктах 1, 2 і 3 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно, підлягають оподаткуванню щодо цих доходів у Договірній Державі.

5. Незважаючи на положення пункту 4, доходи від відчуження будь-якого майна, одержані фізичною особою, яка була резидентом Договірної Держави і стала резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у першій названій Державі, якщо відчуження майна здійснилося в будь-який час на період 5 років з тієї дати, коли фізична особа перестала бути резидентом першої згаданої Держави.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави від професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли резидент регулярно користується доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписується до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, зубних лікарів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі у разі, якщо робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку з цим, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач знаходиться в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183-х днів протягом календарного року;

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави;

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом за кордоном, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, може оподатковуватися в цій Державі. Якщо резидент Договірної Держави одержує винагороду у зв'язку з роботою за наймом на борту повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях повітряним транспортним консорціумом, сформованим компаніями з різних країн, включаючи компанію-резидента цієї Держави, така винагорода оподатковується тільки в цій Державі.

Стаття 16

Директорський гонорар

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від такої (професійної) особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

Стаття 18

Пенсії, ренти, і подібні платежі

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються у зв'язку з минулою роботою резиденту Договірної Держави згідно із законом про соціальне забезпечення, і ренти, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись тільки в першій згаданій Договірній Державі.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, сплачувану фізичній особі періодично в установлений час протягом її життя або протягом визначеного або встановленого періоду часу по зобов'язаннях зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

Стаття 19

Державна служба

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевими органами влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі;

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода податковується тільки у другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є громадянином цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави, або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки у другій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом або громадянином.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням комерційної діяльності Договірною Державою, або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти

1. Платежі, одержувані студентом або стажистом, які є або були безпосередньо до приїзду в одну Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються у першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів перебувають за межами цієї Держави.

2. Стосовно стипендій або доходу від будь-якого виду діяльності, не зазначеного у пункті і, студент або стажист матиме право на допомогу деякі звільнення, вирахування щодо податків, які дійсні стосовно резидентів Договірної Держави, яку він відвідує. Цей пункт буде застосовуватися, якщо студент або стажист перебуває більш ніж 6 місяців у цій Державі.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться в попередніх статтях цієї Конвенції, будуть оподатковуватися тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює комерційну діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво і надає у цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано дохід, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому разі застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

Стаття 22

Усунення подвійного оподаткування

1. В Україні усунення подвійного оподаткування буде здійснено таким чином: з урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення податку, сплачуваного за межами України, (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на шведський податок, сплачуваний за законодавством Швеції та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна, джерелом яких є Швеція, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного щодо того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український податок.

2. У Швеції усунення подвійного оподаткування буде здійснено таким чином:

а) Якщо резидент Швеції одержує дохід, який згідно з законами України і згідно з положеннями цієї Конвенції може бути оподаткований в Україні, Швеція дозволить відповідно до положень закону Швеції, які стосуються кредиту для іноземного податку (з огляду на те, що вони можуть змінюватися

час від часу, не змінюючи їх загального принципу), як відрахування від податку на доход на суму, рівну українському податку, сплачуваному стосовно такого доходу.

b) Якщо резидент Швеції одержує доход, який згідно з положеннями цієї Конвенції буде оподатковуватися тільки в Україні, Швеція може, визначаючи гарантовану ставку шведського податку, брати до уваги, тільки для визначення цієї ставки податку доход, який буде оподатковуватися лише в Україні.

c) Незважаючи на положення підпункту (a), дивіденди, які сплачуються компанією-резидентом України, для компанії, яка є резидентом Швеції, не будуть оподатковуватися шведським податком такою мірою, що дивіденди були б звільнені від сплати податків згідно з шведським законом, якщо обидві компанії були б шведськими компаніями. Такі звільнення не будуть здійснюватися поки:

i) прибутки, з яких сплачуються дивіденди, не були об'єктами для звичайного корпоративного податку в Україні або для прибуткового податку, який може бути порівняний з ним, або

ii) дивіденди, які сплачуються компанією-резидентом України, не складаються повністю або майже повністю з дивідендів, які одержала компанія під час цього року або останніх років, стосовно акцій, якими володіє ця компанія в компанії-резиденті третьої Держави і які були б звільнені від оподаткування шведським податком, коли б акціями, щодо яких сплачуються дивіденди, не володіла компанія-резидент Швеції.

d) В цілях пунктів 2 (a) і (c) цієї статті термін "український сплачуваний податок" і "звичайний корпоративний податок або податок на доход, порівняний з ним" будуть вважатися в числі українського прибуткового податку, який був би сплаченим, коли б не звільнення або зменшення податку, які надаються згідно з тимчасовими заохочувальними положеннями, що існують в українських законах, щоб сприяти економічному розвитку.

e) Положення пункту 2 (d) будуть діяти протягом п'яти років з моменту набуття чинності цією Конвенцією. Компетентні органи будуть консультиватися з метою, щоб визначитись, чи будуть діяти положення цього пункту після закінчення цього періоду.

3. Незважаючи на інші положення цієї Конвенції, в яких

a) компанія-резидент Договірної Держави одержує доход в основному від інших Держав:

i) від такої діяльності як банківська діяльність, морські перевезення, фінансування або страхування, або

ii) від виконання функцій головного управління, координаційного центру або подібного об'єкта, який надає адміністративні послуги, чи інша підтримка для групи компаній, які продовжують комерційну діяльність в іншій Державі, і

b) крім як для користування методом усунення подвійного оподаткування, яким звичайно користувалися в цій Державі, такий доход був би оподаткований значно меншим податком, згідно з законами цієї Держави, ніж доход від подібної діяльності, яка проводилася у цій Державі, або від виконання функцій головного управління, координаційного центру або подібного об'єкту, який надає адміністративні послуги або підтримку для групи компаній, які продовжують комерційну діяльність в цій Державі, якщо такий випадок може трапитися, пункт 2(d) цієї статті і будь-які інші положення цієї Конвенції, які дають звільнення або зменшення податку, не будуть поширюватися на доход такої компанії і на дивіденди, сплачені такою компанією.

Стаття 23

Недискримінація

1. Громадяни Договірної Держави не будуть підлягати в другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися громадяни цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким громадяни Держави, що відносяться до них, піддаються або можуть піддаватися за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має у другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність у цій другій Державі.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 8 статті 11 і пункту 6 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного капіталу такого підприємства, підлягати вирахуванню за таких же самих умов, якщо б вони були підписані для резидента першої названої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або декількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися у першій названій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої названої Держави.

6. Положення цієї статті будуть застосовуватися до податків, які розглядаються цією Конвенцією.

7. Ніякі положення цієї Конвенції не будуть трактуватися як зобов'язання для Договірної Держави давати резидентам іншої Договірної Держави будь-які персональні скидки, допомоги, зменшення з метою оподаткування, які надаються особі-резиденту згідно з критеріями загального законодавства про податки або на рахунок громадського статусу чи відповідальності сім'ї, які даються Державою для її резидентів.

Стаття 24

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не відповідно до положень цієї Конвенції, він може незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави громадянином якої він є. Випадок повинен бути розглянутим з першої нотифікації дій, які впливають на процес оподаткування і суперечать положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, не відповідного Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішувати за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції. Вони також можуть консультиватися щодо проблеми подвійного оподаткування в тих випадках, які не відмічаються у Конвенції.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 25

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, доти, доки оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати ухилення від сплати податків і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденціальна і буде розкрита тільки особам або владі (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в юридичних рішеннях.

2. В жодному разі положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи однієї з Договірних Держав зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що відрізняються від законів і адміністративної практики, яка має перевагу в одній з Договірних Держав;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайного управління в одній з Договірних Держав;

с) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці.

Стаття 26

Члени дипломатичних представництв і консульських постів

Ніщо в цій Конвенції не буде зачіпати податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних представництв або консульських постів за загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

Стаття 27

Набуття чинності

1. Кожна із Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набуває чинності в день останнього такого повідомлення, і її положення будуть мати дію:

а) в Україні:

(і) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем набуття Конвенцією чинності;

(іі) стосовно податків на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого оподатковуваного періоду, що починається з або після 1 січня, наступного за роком вступу Конвенції у чинність календарного року;

(ііі) стосовно прибуткового податку з громадян України, іноземних громадян і осіб без громадянства для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем вступу Конвенції у чинність;

б) у Швеції:

стосовно доходу, одержаного після першого січня, наступного після набуття чинності Конвенції року.

Стаття 28

Завершення чинності

Ця Конвенція буде залишатися в чинності до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Конвенції шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років після дня набуття чинності Конвенцією.

У такому випадку чинність Конвенції буде припинено:

а) в Україні:

(і) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(іі) стосовно податків на прибуток (доходи) підприємств для будь-якого оподатковуваного періоду, що починається з або після 1 січня наступного за роком подачі повідомлення календарного року;

(ііі) стосовно прибуткового податку з громадян України, іноземних громадян і осіб без громадянства для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

б) у Швеції:

стосовно доходу, одержаного в перший або другий день січня наступного за завершенням чинності цієї Конвенції року.

У засвідчення чого ми ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у двох примірниках, в м.Києві 15 дня серпня 1995 року українською, шведською та англійською мовами. У разі розходжень тексту буде надаватися перевага тексту, викладеному англійською мовою.

---

* Ратифіковано Законом України від 23 квітня 1996 року № 135/96-ВР.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Швеції
(підпис)